

A Fővárosi Ítéltábla a Kurucz György ügyvéd által képviselt felperesnek, a felszámoló által képviselt „f.a.” I. rendű, a Bárd, Cseri és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lencs Petra ügyvéd; által képviselt II. rendű, valamint a személyesen eljáró III. rendű alperesek ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 19. napján kelt 17.P.24.345/2009/53. sorszámú ítélete ellen, a felperes részéről 54. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 75.000 (hetvenötezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak külön felhívásra 800.000 (nyolcszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a 2006. november 5-én kelt készfizető kezességi megállapodás, valamint a 2006. november 7-én kelt közjegyzői iratok érvénytelenek a megkötésük időpontjával kezdődő hatállyal, figyelemmel arra, hogy őt az I. rendű alperesi gazdasági társaság képviselőjében eljáró és nevében nyilatkozó **ZZ** - aki **LL**nek adta ki magát - megtévesztette, cége nevében hamis személyi iratokkal, hamisított cégadatok felhasználásával nagy értékű személygépkocsit vásárolt, illetve kölcsönszerződést kötött. Előadása szerint a valós körülmények ismeretében az I. rendű alperes tartozásáért kezességet nem vállalt volna, a II. rendű alperes jogelődjével a támadott kezési szerződést nem kötötte volna meg.

Az I. rendű alperes az eljárás során felszámolás hatálya alá került. A felszámoló képviselője a keresetre érdemi nyilatkozatot nem tett.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a gépkocsivásárlással kapcsolatos szerződések, így a kezési szerződések érvényességét nem érinti, hogy az I. rendű alperes nevében **ZZ** milyen nyilatkozatot tett, illetve követett-e el bűncselekményt, ugyanis a perbeli szerződéseknel az I. rendű alperes nevében nem **ZZ**, hanem **XY**, önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezető járt el.

A III. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és döntött a perköltség viselése tárgyában is. Az elsőfokú bíróság ítélete indoklásában megállapította, hogy az I. és a II. rendű alperesek között létrejött kölcsönszerződést az I. rendű alperes képviselőjében eljárva **XY** ügyvezető szabályszerűen írta alá, ugyanis az ő ügyvezetői tisztsége megszűnése tekintetében a változásbejegyzési kérelem átvezetésére az okirat aláírását követően került sor. Az ítélet kiemelte, hogy **ZZ** a perbeli szerződésekben nem volt szerződő fél, így a felperesi tévedés csak az ő személyében rejlő megtévesztés lehetett volna. Mivel a szerződéskötés időpontjában az ügyvezetői tisztséget **XY** töltötte be, így a felperes által hivatkozott megtévesztést a felek közötti jogviszonyban a bíróság nem tudta vizsgálni. Az elsőfokú bíróság megkísérelte **XY** tanúkénti meghallgatását, azonban a felperes a tanú kanadai tartózkodási helyét és címét nem jelentette be, majd meghallgatására tett bizonyítási indítványától elállt. Ennél fogva az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta, hogy **XY** mint az I. rendű alperesi cég ügyvezetőjének milyen tudomása volt **ZZ** személyéről, illetőleg a felperes esetleges tévedéséről tudomással kellett-e bírnia a szerződések megkötésekor.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Fenntartotta továbbra is az elsőfokú bíróság előtt tett előadását, miszerint a megtámadott szerződések megkötését megelőzően az általa **LL**ként ismert személlyel tárgyalt, vele állapodott meg az adásvételi szerződés lényeges feltételeiben. Tudomása szerint **LL** ügyvezetője volt az I. rendű alperesi társaságnak, a cégnyilvántartás is ezt bizonyította. **LL** őt tévedésbe ejtette, elhitette vele hamis személyazonosságát, továbbá azt, hogy részletekben gépkocsit kíván vásárolni. Megítélése szerint tévedett az elsőfokú bíróság abban, hogy **LL** semmilyen tekintetben nem volt szerződő fél, ezért a személyében rejlő megtévesztést nem vizsgálta. Jelen szerződéses viszonyban **LL** mint az I. rendű alperesi társaság képviselője félnek volt tekintendő, még abban az esetben is, ha az adásvételi és a kölcsönszerződést egy másik képviselő írta alá.

Az I. rendű alperes felszámolója bejelentette, hogy az I. rendű alperes korábbi működésének körülményei, vagyoni helyzete a teljes irathiányra tekintettel nem volt feltárható, nem áll rendelkezésükre semmilyen olyan irat, amely a jelen eljárásban felhasználható lenne. Közölte azt is, hogy a felperes a felszámolási eljárásban hitelezői igénybejelentéssel nem élt.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a felperes által ismert személy nem volt szerződő fél, még abban az esetben sem, ha a cégnyilvántartás szerint az I. rendű alperes ügyvezetője volt. Kiemelte, hogy a fizetési kötelezettség nem az adott cég ügyvezetőjét, hanem magát a társaságot terheli. Alaptalanul hivatkozott a felperes arra is, hogy **LL** - személyazonosságát tekintve - megtévesztő magatartása a felperesi kezességvállalásra kihatással lenne. Hangsúlyozta, hogy a felperes a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a kezességet **LL**jel való személyes kapcsolatára, és az I. rendű alperes hitelképességére tekintettel vállalta el. A jelen ügy elbírálása szempontjából közömbös, hogy a felperes által ismert személynek mi volt a valódi neve. Kiemelte: nem tekinthető tévedésnek, megtévesztésnek az, hogy a felperes abban a hiszemben volt, hogy az adós fizetési kötelezettségének eleget fog tenni.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, annak indokait az alábbiak szerint egészíti ki.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy őt az I. rendű alperes egyik ügyvezetője személyazonosságában megtévesztette, amennyiben ezt felismeri, nem vállalt volna az I. rendű alperes fizetési kötelezettségéért kezességet.

A Ptk. 210. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, a szerződési nyilatkozatát megtámadhatja, ha a tévedését a másik fél okozta, vagy felismerhette.

A Ptk. 210. § (4) bekezdése értelmében akit a másik fél megtévesztéssel vagy jogellenes fenyegetéssel vett rá a szerződés megkötésére, a szerződési nyilatkozatát megtámadhatja. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a megtévesztés vagy fenyegetés harmadik személy részéről történt, és erről a másik fél tudott vagy tudnia kellett.

A Ptk. 210. § (1) bekezdése alkalmazásának vizsgálatakor elsősorban abban kellett állást foglalni, hogy a felperes a kezési szerződés megkötésekor lényeges körülmény tekintetében tévedett-e. A Ptk. 272. § (1) bekezdése alapján kezési szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni. Mindebből az következik, hogy lényeges körülménynek számít annak a kötelezettség mértékének az ismerete, amelyért a kezes kezességet vállal, továbbá az adós személye. A perbeli esetben a felperes abban volt tévedésben, hogy az I. rendű alperes mint adós egyik ügyvezetőjét valójában nem **LL**nek, hanem **ZZ**nek hívják. Ez a körülmény nem tekinthető a kezési szerződés megkötése szempontjából lényeges körülménynek, ugyanis az I. rendű alperest a gépjármű adásvételi, illetve a kölcsönszerződés megkötésekor nem a nevezett ügyvezető képviselte. A kezési szerződést pedig a felperes nem az I. rendű alperessel, hanem a II. rendű alperes jogelődjével kötötte meg.

A felperesi előadás szerint nem volt tudomása a szerződés megkötésekor arról, hogy az I. rendű alperesi ügyvezető nem kívánja a fizetési kötelezettségét teljesíteni. Amennyiben ezt tudta volna, a kezési szerződést nem kötötte volna meg. A Ptk. idézett rendelkezése szerint a tévedésnek a szerződés megkötésekor kell fennállnia. Az, hogy az I. rendű alperes a kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségének a későbbiekben nem tesz eleget, nem tekinthető a szerződés megkötésekor fennálló körülménynek, ugyanis az a későbbiek során következett be.

Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felperest harmadik személy (**ZZ**) megtévesztéssel vette volna rá a kezési szerződés megkötésére oly módon, hogy arról a II. rendű alperes tudomással bírt volna. Az sem nyert bizonyítást, hogy akár az I. rendű alperesnek a kölcsönszerződést aláíró ügyvezetője is tudomással bírt volna **LL** valódi személyazonosságáról.

A fenti indoklásbeli kiegészítéssel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a II. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján állapított meg, és a (6) bekezdés alapján mérsékelte a II. rendű alperesi képviselő által kifejtett tényleges tevékenységre figyelemmel.

A felperes illetékfeljegyzési jogban részesült, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket - külön felhívásra - megfizetni az állam javára.

Budapest, 2013. július 2.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:

ódi Zsuzsanna
írnok